

**בפני בית הדין לאתיקה
של מועצת העיתונות**

תיק מס': 16-25

בפני:

עו"ד חנוך קינן, יו"ר
עו"ד ניר סמוגורה
מר יוסף קיסטר
גב' ליאורה עיני
מר אסף צבי

בעניין:

המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות
באמצעות
גב' מוריה רודל סילפן, מנכ"ל המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות
ד"ר נעמה גולדברג, מנכ"ל עמותת "לא עומדות מנגד"
גב' דנית מיטשל, דוברת עמותת "לא עומדות מנגד"

המתלונן

נגד

"כלבו" חיפה
באמצעות

רולי קירשטיין, עורך העיתון והאתר

הנילון

החלטה

עו"ד ניר סמוגורה:

א. העובדות הצריכות לעניין

1. בפנינו תלונה שהוגשה על ידי המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות (להלן: "המתלונן"), נגד העיתון "כלבו חיפה" (להלן: "הנילון"). עניינה של התלונה בכתבה שפורסמה באתר האינטרנט של הנילון, ביום 25.5.2025, תחת הכותרת: "שוק תלפיות: גופת הנרקומנית הציתה את אש המרד", אשר כללה תמונת שער של גופת אישה שנפטרה ברחוב בחיפה, כתוצאה ממנת יתר של סם מסוכן, ואשר הייתה קורבן זנות (להלן: "הכתבה" ו-"התמונה", בהתאמה).
2. בתלונה נטען, כי התמונה הוצגה ללא טשטוש, ללא הקשר מכבד ותוך הצגתה כמפגע חזותי בלבד. עוד נטען, כי תגובת עורך הנילון לפניית נציגות המתלונן, שחלקן הכירו את המנוחה אישית, הייתה מזלזלת, וכי התמונה הוסרה רק לאחר פניות חוזרות ונשנות, ולאחר שהופיעה באתר למעלה מ-11 שעות. בנוסף נטען, כי תוכן הכתבה היה פוגעני והציג נשים בזנות, דרי רחוב ומכורים, כ"מפגע" ו"אשפה", ללא כל ניסיון להבין את נסיבות מצוקתם. כיוון שכך, נטען, כי מדובר בהפרה של כללי האתיקה העיתונאית בשל ביזוי המת, פגיעה בכבודו, הצגת קבוצות מוחלשות באופן בלתי אנושי, שיח מסית כלפי קורבנות זנות, דרי רחוב ומכורים, ושימוש מניפולטיבי במוות אנושי לשם משיכת תנועת גולשים.
3. בתגובה לתלונה, השיב הנילון כי מטרת הכתבה הייתה לזעזע, ובדרך זו להעלות את המודעות הציבורית לקיומם של אנשים "שקופים", הסובבים את שוק תלפיות ומקפחים את חייהם, ולא לזלזל, או לפגוע בהם. עוד נטען, כי הכתבה הייתה אפקטיבית, ובעקבותיה שלחה עיריית חיפה צוותים

לטיפול במחוסרי הבית. הנילון טען עוד, כי אין בתמונה כל סממני זיהוי, וניתן להתווכח האם היה מקום לפרסמה, אך מכל מקום, הוא פעל להסרת התמונה מהאתר, בסמוך לאחר שנתבקש לעשות כן.

4. המשנה ליועץ המשפטי של מועצת העיתונות, בחנה את התלונה ואת תגובת הנילון, והחליטה להעביר את התלונה לטיפול בית הדין לאתיקה, בהתייחסה להפרות אפשריות של מספר סעיפים בתקנון האתיקה של מועצת העיתונות והתקשורת, וזאת בנוגע לפרסום תמונת גופתה של המנוחה בלבד. באשר לתוכן הכתבה, ציינה המשנה כי אף שתוכן הכתבה כולל שיח פוגעני, בין היתר, נגד חסרי בית, מכורים, נשים בזנות ואף ערבים, הרי, מדובר בעיקר בציטוטים של בעלי עסקים באיזור מציאת הגופה; כשמנגד, כללה הכתבה גם קריאה לעיריית חיפה לפעול בשיתוף עם עמותות, לטובת טיפול בדרי הרחוב. כיוון שכך, קבעה המשנה, ולא בלי היסוס, כי תוכן הכתבה עצמו אינו מגלה לכאורה עבירה אתית.

ב. מהלך הדיון שבפנינו

5. הדיון שבפנינו נקבע ליום 30.9.2025 ואליו התייצבו נציגים מטעם שני הצדדים.
6. הנציגות מטעם המתלונן התמקדו בנוק הבלתי הפיך שנגרם כתוצאה מהפרסום. הן הציגו בפנינו תמונה עגומה של אישה שהחיים דרדרו אותה למעגל הסמים והזנות, וטענו, כי מן הראוי היה לשמור על כבודה המינימלי, שלדעתן נרמס על ידי הנילון. לטענתן, כבוד המת וצנעת הפרט קודמים לכל אינטרס עיתונאי, ועל אף שלא נראו פניה של האישה בתמונה, היא זוהתה מיידית על ידי מכריה, כולל עובדות סוציאליות ואנשי מקצוע, ובכך אין ספק כי נגרמו כאב רב וביזוי, לפחות למעגליה הקרובים של המנוחה.
7. מעבר לפגיעה האישית, נטען בפנינו כי הנילון עשה שימוש ציני בתמונה למטרת רייטינג. כך, פרסום גופה של אישה מוחלשת, ובמיוחד אישה במעגל הזנות, ידוע כמביא "טראפיק" עצום לאתרים, ובמקרה זה, נראה היה כי השיקול המסחרי של "קליקבייט" גבר על כל שיקול אתי ואנושי. נציגות המתלונן הזכירו כי העיתונות בישראל נמנעת באופן גורף מפרסום תמונות של גופות, כולל חיילים ונפגעי פיגועים, ולכן פרסום גופתה של אותה אישה מוחלשת, מהווה לדעת המתלונן, כשל אתי חמור ומובהק.
8. הביקורת שנשמעה מפי נציגות המתלוננות נגעה גם לשימוש בטרמינולוגיה פוגענית ובמסגור הכתבה. לדידן, השימוש במילה "נרקומנית" לתיאור המנוחה וקישורה לעיסוק בזנות, גם אם לא נעשה במפורש, מנציח את האפליה של אוכלוסיות מוחלשות. ומכאן, הן קוראות לשינוי השפה העיתונאית, לטובת מונחים המכבדים את המציאות המורכבת של קורבנות הזנות, בצד דחיית טענת הנילון, כי הפרסום הביא לשינוי חברתי כלשהו. לדבריהן, אף לא אישה אחת שוקמה בעקבות הפרסום, ולא בכדי מוקדה הכתבה בהידרדרות הסביבתית ולא במצב האנושי של הקורבן.
9. מנגד, השיב נציג הנילון, כי המטרה בפרסום האמור, לא נועדה לבזות, אלא לעשות שימוש בתמונה הקיצונית, ככלי רב-עוצמה ליצירת זעזוע ציבורי, אשר יכול שיוביל לפעולה מצד הרשות המקומית. הוא עוד ציין בפנינו, שהכתבה נועדה לשים זרקור על מצב ההזנחה, הפשע והסמים בשכונת הדר ושוק תלפיות, מתוך אמונה, שרק תמונה קשה כזו תצליח לחדור את האדישות הציבורית הקיימת. לדבריו, בעקבות הפרסום, יצאו ארגוני סוחרים ותושבים למאבק, ועיריית חיפה אכן נכנסה לפעולה והגבירה משמעותית את המשאבים המופנים לשיטור, ניקיון ופיקוח באזור. משכך, מבחינת המטרה הציבורית, היה לכתבה אפקט משמעותי.

10. באשר לטענה בדבר הפגיעה האישית, השיב נציג הנילון, כי התמונה פורסמה ללא זיהוי פנים וכי המיקוד בכתבה נגע להזנחה הכללית של הרחובות. לדבריו, לא נרשם בכתבה במפורש שהמנוחה עסקה בזנות, אלא היא תוארה כ"נרקומנית" בלבד. עם זאת, בהמשכם של דברים, הסכים לבסוף נציג הנילון כי המסגור הכולל של הכתבה, לרבות כותרות המשנה וציטוטי התושבים שהתלוננו על הזנות באזור, יצר קישור אינטואיטיבי וברור בדעת הקהל בין מציאת גופת ה"נרקומנית" לבין תופעת הזנות במקום, ובכך נוצר קישור פוגעני לעיסוקה של המנוחה בזנות, גם אם לא באופן מפורש.
11. לזכותו של הנילון ייאמר, כי התמונה אכן הוסרה מהאתר לאחר כ-11 שעות מרגע הפרסום, דבר שהעיד על נכונותו לקבל ביקורת ולפעול לתיקון, הגם שלדעת נציגות המתלונן משך הפרסום היה כשלעצמו משמעותי, ואין בעצם הסרת התמונה כדי לרפא את הפגם והנזק העצום שכבר נגרם.
12. בסופו של דיון ארוך, לאחר שמיעת נציגות המתלונן, מחד, והמלצת חברי בית הדין, מאידך, הכיר נציג הנילון, ויש לאמר בהגינות רבה, בשגיאה שנעשתה בעצם פרסום התמונה, הסכים שהנילון יפרסם התנצלות פומבית, בנוסח אשר יובא להלן, ואף התחייב בפנינו, כי כשל מסוג זה לא יחזור על עצמו.
13. נציין כאן - בית הדין רואה בהגשת תלונה זו ובקיום הדיון, חשיבות ציבורית ואתית ממדרגה ראשונה. חשיבות הנושא אינה מתמצה רק בהכרעה במקרה ספציפי זה. חשיבותה משתרעת על הצורך לקבוע נורמה ברורה לעיתונות בישראל, בכל הקשור והנוגע לסיקור אוכלוסיות מוחלשות, שמירה על כבוד המת והימנעות מניצול סבל אנושי לצרכים מסחריים. לפיכך, ועל אף הודאתו והתנצלותו הכנה של נציג הנילון, אשר כשלעצמה ראויה לשבח, אין מנוס ממתן החלטה מנומקת.

ג. דיון והכרעה

14. לאור האמור לעיל ובהתייחס לתלונה שבפנינו, נבקש למקד את הדיון בשלושה סעיפים רלוונטיים מתוך תקנון האתיקה של מועצת העיתונות, אשר למען הנוחות, יובאו כלשונם להלן:

14.1. סעיף 11 לתקנון האתיקה:

"בדיווחים על אסונות, תאונות, אירועי אלימות או מלחמה, יש לאזן בין העניין הציבורי שבדיווח מלא לבין המחויבות לנהוג ברגישות ובחמלה כלפי קורבנות, נפגעים, מעורבים ובני משפחותיהם".

14.2. סעיף 14.ב. סיפא לתקנון האתיקה:

"עיתונאים לא יציינו אפיונים כגון גזע, מוצא, צבע עור, עדה, לאומיות, דת, מגדר וזהות מגדרית, עיסוק, העדפה מינית, מחלה או מוגבלות גופנית או נפשית, מקום מגורים, אמונה או השקפה פוליטית ומעמד חברתי-כלכלי, אלא אם הם נוגעים עניינית לנושא הפרסום, ולא ידירו או יפלו על בסיס אפיונים אלה".

14.3. סעיף 9א. לתקנון האתיקה:

"עיתונאים לא יפרסמו דבר העלול לפגוע בכבודו או בשמו הטוב של אדם, אלא אם כן קיים בכך עניין ציבורי, ולאחר ווידאו את אמיתות המידע ככל הניתן".

15. כאמור, לאחר הדיון הממצה שנערך בפנינו, ולאחר ששקלנו בכובד ראש את טענות הצדדים, בראי הנסיבות, הטיעונים המשפטיים והעקרוניות האתיים הרלוונטיים, הגענו לכלל מסקנה כי פרסום תמונת גופתה של המנוחה באתר הנילון, מהווה הפרה של כללי האתיקה הנזכרים לעיל.

להלן יובאו נימוקינו:

15.1. הפרה של סעיף 11 – חוסר רגישות וחמלה וביזוי המת: בפרסום תמונת השער המזעזעת של

גופת האישה הצעירה, יש לדעתנו משום עבירה ברורה על סעיף 11 לתקנון האתיקה, ואין בעובדה שבתמונה לא הופיעו פניה של המנוחה, כדי לשלול את חוסר הרגישות והחמלה שהופגן בעצם הפרסום, כלפי המנוחה, מכריה ובני משפחתה. לשון אחרת, גם ללא חשיפת הפנים, יכול שניתן יהיה לזהות גופה באמצעות סממנים מזהים אחרים. פרטים כמו מבנה גוף, לבוש ספציפי, תכשיטים, או כל סימן היכר ייחודי אחר, עלולים לאפשר זיהוי על ידי בני משפחה, חברים, או מכרים. כך היה גם במקרה זה, כפי שהעידו בפנינו נציגות המתלוננות. זיהוי כזה, המתבצע באמצעות פרסום תקשורתי פומבי, מחריף את הטרואומה, מבזה את כבוד המת ומעמיק את הכאב והצער של הקרובים לו, תוך התעלמות מוחלטת מצנעת הפרט.

15.2. הפרה של סעיף 14.ב. סיפא – אפליה: נוכח העובדה שהעיתונות בישראל אינה נוהגת בדרך כלל

לפרסם תמונות של גופות, סביר להניח כי הנילון לא היה מפרסם את התמונה, מושא התלונה, לולא מדובר היה במי שהוא כינה "נרקומנית". בכך הופלתה המנוחה לרעה על בסיס היותה "מכורה", דבר המהווה מוגבלות נפשית/גופנית, ואפשר שגם על בסיס עיסוקה בזנות.

עקרון אי-האפליה הינו אבן יסוד ומרכיב הכרחי באתיקה העיתונאית. תפקידה של התקשורת בחברה דמוקרטית הוא לשמש ככלב שמירה, להשמיע את קולם של כלל האזרחים, ולהגן על זכויותיהם, בדגש על קבוצות מוחלשות ופגיעות. פרסום המפלה לרעה אוכלוסיות אלו, בין אם על בסיס מצב סוציו-אקונומי, מגדר, מוצא, נטייה מינית, דת או מוגבלות כלשהי (כמו התמכרות, או עיסוק בזנות, במקרה זה), מהווה הפרה חמורה של עיקרון יסוד זה. הוא מנציח סטריאוטיפים שליליים, מחזק דעות קדומות, פוגע בכבוד האדם ומסכן את אמון הציבור בתקשורת, כאוטוריטה אובייקטיבית והוגנת. עיתונות אתית מחויבת לסטנדרטים גבוהים של רגישות, כבוד אדם ואי-אפליה, ואינה יכולה להרשות לעצמה שימוש ציני, או מבזה, באוכלוסיות פגיעות למטרות סנסציוניות.

15.3. הפרה של סעיף 9א. – פגיעה בכבוד האדם והעדר הצדקה ציבורית לפרסום התמונה: דומה

כי אין צורך להכביר מילים לגבי הפגיעה בכבוד המנוחה, שיש בעצם פרסום התמונה. על אף שוודאי קיים עניין לציבור בפרסום מציאת הגופה, לא הייתה כל הצדקה לפרסום תמונתה.

העיתונות נדרשת לבצע איזון עדין ומתמשך בין זכות הציבור לדעת לבין שמירה על כבודם, פרטיותם ורווחתם הרגשית של יחידים, במיוחד ברגעים פגיעים. זהו עמוד תווך באתיקה העיתונאית, שמטרתו להבטיח כי הסיקור החדשותי משרת את האינטרס הציבורי מבלי לפגוע באופן בלתי מידתי בפרט. פרסום תמונות קשות, מזעזעות או גרפיות, ובפרט של גופות או נפגעים, שלא לצורך עיתונאי מובהק ומוכח, ובמטרה בלעדית לזעזע, לעורר סנסציה, או למשוך תשומת לב - אינו עומד במבחן האיזון הנדרש. היא אינה מכבדת את המת ואת צנעת משפחתו, ומתעלמת מן הצורך הבסיסי לנהוג ברגישות ובחמלה כלפי מי שאינם יכולים להגן על עצמם. עיתונות

אחריות אינה משתמשת בטרואומה אנושית ככלי לקידום רייטינג, או לזעזוע חסר תכלית, אלא שוקלת בכובד ראש את השלכות הפסיכולוגיות והאתיות של כל תמונה המפורסמת, במיוחד בעידן הדיגיטלי בו תכנים מתפשטים במהרה וללא שליטה.

16. אמנם, ראוי לזקוף לזכות הנילון את הסרת התמונה הפוגענית ביום פרסומה, פעולה המעידה על הבנה מסוימת בחומרת המעשה. עם זאת, אם, כטענת המתלונן, התמונה הייתה נגישה באוויר למשך כ-11 שעות, הרי שמדובר בפרק זמן משמעותי ואף קריטי בעידן האינטרנט. בקצב המהיר שבו תוכן דיגיטלי מתפשט כיום, נזק בלתי הפיך יכול להיגרם בתוך דקות ספורות. תמונה או מידע שפורסמו עלולים להעתיק, להשתכפל ולהתפשט ברשתות חברתיות, בפורומים ובאתרים שונים, מה שהופך את השליטה בהם לבלתי אפשרית כמעט, לאחר פרק זמן ממושך, ובכך, כאמור, לגרימת נזק בלתי הפיך.

17. **אכן, במציאות החיים המורכבת בישראל, שבה אירועים טראומטיים רבים מסוקרים באופן תדיר, מוטלת על כלי התקשורת אחריות כבדה במיוחד לשמור על כבוד האדם, פרטיותו, ורווחתם הרגשית של קורבנות ובני משפחותיהם. פרסום תמונות גופות, או תמונות גרפיות של נפגעים, גם אם מטרתו היא לזעזע ולהביא לשינוי, נושא בחובו השלכות אתיות ופסיכולוגיות כבדות. תמונות כאלה עלולות לגרום לטראומטיזציה חוזרת של קורבנות ובני משפחותיהם, לפגוע קשות בפרטיותם ובכבוד המת.**

18. מחקרים רבים מצביעים על כך שחשיפה לתמונות קשות עלולה להוביל למצוקה פסיכולוגית בקרב הצופים, להגביר תסמיני דחק פוסט-טראומטי ולפגוע באמון הציבור בתקשורת. הדבר נכון במיוחד כאשר מדובר בקטינים, שנחשפים לתוכן זה ללא יכולת אמיתית לסנן, או לעבד אותו. חשיפה לתמונות מזעזעות, בכל גיל, ולא כל שכן בגיל צעיר, עלולה להטביע חותם רגשי עמוק, לפגיעה בתחושת הביטחון בעולם, ולהוביל לחרדות ולקשיים רגשיים. יתרה מכך, בעידן הדיגיטלי, שבו, כאמור, תוכן מתפשט במהירות וקשה להסירו, הנזק שנגרם, הוא לעיתים נזק בלתי הפיך.

19. **כיוון שכך, שימוש בסבל אנושי, גם אם הוא נעשה למען מטרה מוצדקת, כגון העלאת מודעות, חייב להיעשות בזהירות מירבית, ברגישות ובחמלה, תוך מתן עדיפות לכבודם של הקורבנות ומשפחותיהם.**

20. אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל, מצאנו כי הנילון הפר את סעיפים 11, 14 (ב) סיפא ו-9 (א) לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות והתקשורת, בכך שפרסם את תמונת גופתה של המנוחה בכתבה, כפי האמור בתלונה שהוגשה.

ד. סופו של דבר

21. בנסיבות הללו, כפי המפורט לעיל, ובהתחשב בהכרתו של הנילון בשגיאה שנעשתה בעצם פרסום התמונה והסכמתו לפרסום התנצלות, אנו מורים על פרסום התנצלות, בנוסח הבא:

התנצלות

בכתבה שפורסמה באתר האינטרנט של "כלבו", ביום 25.5.2025, תחת הכותרת: "שוק תלפיות: גופת הנרקומנית הציתה את אש המרד", פורסמה תמונת גופתה של אישה צעירה. התמונה הוסרה מהאתר, בסמוך לאחר שהתקבלה תלונה בנושא.

אנו מתנצלים בפני המשפחה האבלה, מכריה, והציבור כולו, על הפגיעה הקשה בכבודה של המנוחה ז"ל, בפרטיותה ובצנעת מותה. אנו מצרים על חוסר הרגישות והחמלה שהופגנו בעצם הפרסום, ועל השימוש בביטויים פוגעניים כלפי קבוצות מוחלשות, לרבות תיאור המנוחה כ"נרקומנית".

התנצלות זו מפורסמת בהתאם להחלטת בית הדין לאתיקה של מועצת העיתונות מיום 16.10.2025.

"ההתנצלות תפורסם בעמוד הבית של אתר האינטרנט של הנילון למשך יממה, בגודל ובהבלטה ראויים ביחס לפרסום הכתבה המקורית, ובעמוד הפייסבוק של הנילון" האמור לעיל, יבוצע תוך 15 ימים מעת קבלת החלטה זו.

22. בשולי החלטה זו, אך לא בשולי חשיבותה, אנו רואים לנכון להביע הערכתנו לשני הצדדים אשר התייצבו בפנינו והציגו את טענותיהם בבחירות וברצינות הראויה. מחד, עבודתן הברוכה והחשובה של נציגות המתלון וארגוני מאבק הזנות המזוהים עמה, אשר הביאו את הנושא העקרוני לפתחנו. ומאידך, ראויה לציון גם התנהלותו של נציג הנילון, על לקיחת האחריות והסכמתו הכנה לפרסום ההתנצלות, באופן המעיד על הפנמה ומחויבות לתיקון. לאור גישה חיובית זו ושיתוף הפעולה המלא, אנו רואים לנכון להסתפק בסנקציה של פרסום ההתנצלות בלבד, ללא הטלת סנקציות נוספות, שכן עצם הדיון בנושא ופרסום ההתנצלות מהווים צעד משמעותי וחיובי התורם לקידום השיח האתי.

עו"ד חנוך קינן, יו"ר

23. אני מסכים לדברים אשר כתב עו"ד סמוגורה, ומצטרף בכל לב להחלטתו כלשונוה.

24. מעבר לאמור אבקש להוסיף מספר מילים.

25. הדברים אשר נקראו ונראו בכתבה באתר האינטרנט, מושא תיק זה, אכן נחזים כקשים עד למאוד, ובעצם פרסומם, גם כפי פרסומם, עדיין מציבים שאלה משפטית נוקבת: האם די בעצם פרסום הכתבה, והתמונה המזעזעת שבצידה, כדי לקבוע כי נחצו הגבולות, לא רק של הטעם הטוב, אלא גם במישור כללי האתיקה העיתונאית? זהו אם כן לב ליבו של המעטה המשפטי, אשר נדרשנו להתמודד עימו, ואשר כותב ההחלטה שבכאן, עמד בו, לטעמי.

26. שהרי כאן, כאשר בידו של הכותב, ו/או העורך, ו/או המפרסם, נמצא כלי פרסום, בעל תהודה, והשפעה, כזו או אחרת - נבחן שיקול הדעת של הכלי המפרסם, נבחנת גם מידתיות הדברים המתפרסמים לעיני כל, יהיו רגישויות, אשר יהיו, באשר הסגנון יכול שהוא אמנם האדם, ברם בצד אדם שכזה, בל נשכח, יש קוראים לא מעט.

27. מועצת העיתונות והתקשורת, רואה עצמה, כפי העולה מתקנונה, כמי שמופקדת על שמירת ערכי עיתונות חופשית וטובה, ובכללם חופש המידע, חופש הביטוי, וחופש הבעת הדעה בישראל. אמת, חופש הביטוי הינו גם חופש הביקורת, ואין במקרים של חוסר נעימות בביקורת, אפילו בנזק הצפוי בעקבותיה, כדי להשתיקה בחברה המתיימרת להיות חברה דמוקרטית.

28. ברם, בצד ייצוג העיתונות והציבור במאבק לקיומם של ערכים אלה, רואה עצמה, מועצת העיתונות והתקשורת, כמי שאמורה להבטיח נאמנות לעקרונות האתיקה העיתונאית, מצד כל העוסקים

בעיתונות, כמו גם לאכיפתן של אמות מידה מקצועיות, המושתתות על מחויבות מוחלטת לאמת, לדיוק, להגינות, ולא פחות מכך, להגנה על כבוד האדם ולכיבוד צנעת הפרט. למעלה מן הצורך, אציין את שטבע חוק היסוד "כבוד האדם וחירותו", התשנ"ב - 1992, אשר חרת על דיגלו עקרונות הקובעים, בין היתר, כי זכויות היסוד של האדם בישראל מושתתות על ההכרה בערך האדם... כי אין פוגעים... בכבודו של אדם, באשר הוא אדם, וכי כל אדם זכאי להגנה על כבודו. באלה, לצערי, כשל הנילון ולא אשוב למתאר הדברים המדויק, שנקט בהם כותב ההחלטה.

29. כפי האמור, מסכים אנוכי לאשר כתב עו"ד סמוגורה ומצטרף לדעתו.

מר יוסף קיסטר

30. אני מסכים לחוות דעתו של עו"ד סמוגורה, ובכלל זאת לנימוקי ההחלטה ולתוצאה הסופית.

גב' ליאורה עיני

31. אני מסכימה לחוות דעתו של עו"ד סמוגורה, ובכלל זאת לנימוקי ההחלטה ולתוצאה הסופית.

מר אסף צבי

32. אני מסכים לחוות דעתו של עו"ד סמוגורה, ובכלל זאת לנימוקי ההחלטה ולתוצאה הסופית.

סוף דבר

אשר על כן, הוחלט כאמור בסעיף 21 לחוות דעתו של עו"ד סמוגורה, בהסכמת כל חברי ההרכב.

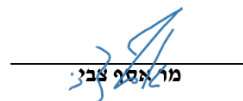
ההחלטה ניתנה היום, 16.10.2025 (כ"ד בתשרי התשפ"ו), ותישלח לצדדים.

זכות ערעור כדון, תוך 10 ימים מעת הודעת החלטה זו לצדדים.


מר יוסף קיסטר


עו"ד חננד קינן, יו"ר


עו"ד ניר סמוגורה


מר אסף צבי


גב' ליאורה עיני